

[Karen Dahlerup Andersen]

forståelse med Lomélandene, som det nu ligger foran os, nok er den bedst tænkelige baggrund set ud fra den almindeligt utilfredsstilende verdensøkonomiske situation.

Jeg kan derfor anbefale forslaget til vedtagelse.

Christophersen (V):

Jeg kan på venstres vegne anbefale, at vi ratificerer konventionen, og jeg skal kun sige nogle få ord som begrundelse herfor.

Det er jo en videreførelse af den første Lomékonvention, men der er sket en række væsentlige forbedringer, og af dem vil jeg gerne fremhæve for det første, at vi på det handelsmæssige område har åbnet adgang for, at AVS-landene kan eksportere visse tropiske landbrugsprodukter i større omfang end i dag. Endvidere har man udformet den såkaldte sikkerhedsklausul sådan, at den kun kan anvendes af EF-landene efter konsultation med AVS-landene. Det tredje, jeg synes der er grund til at nævne, er, at der nu er kommet flere produkter ind under den såkaldte Stabex-ordning. For det fjerde ydes der nu en særlig bistand til de lande i AVS-kredsen, som er særlig stærkt afhængige af et enkelt eller nogle ganske få mineraler. For det femte er der kommet en investeringsbeskyttelsesklausul ind, som selvfølgelig er en vigtig ting for EF-landene og især en vigtig ting for de mindre EF-lande, fordi det giver bl.a. os i Danmark samme mulighed som de store EF-lande for at sikre de industrielle og erhvervmæssige investeringer i øvrigt, der finder sted i AVS-landene, på en bedre måde end hidtil. Baggrunden for vores stærke interesse for at få en sådan bedre investeringsbeskyttelsesklausul ind er naturligvis nogle af de oplevelser, som danske erhvervsvirksomheder, specielt en enkelt, har haft i de senere år.

Endelig synes jeg, der er grund til at fremhæve, at de samlede finansielle omkostninger, de samlede overførsler fra EF-landene til AVS-landene, er blevet væsentligt udvidet. Også det taler for, at denne konvention kan ses som en substantiel og vigtig del af dansk udviklingsbistand.

Med disse ord skal jeg anbefale, at konventionen ratificeres.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe stemmer ja til forslaget om ratifikation af den anden Lomékonvention. Jeg har tre sæt bemærkninger til den nye konvention.

Afsnittet om private investeringer art. 64 og bilag IX i slutakten er en positiv nydannelse. Jeg erindrer om, at Ghanas regering i november 1976 nationaliserede den danske virksomhed R. T. Briscoe på trods af Ghanas medlemskab af Lomékonventionen.

Nydannelsen i konventionen betyder, at danske investeringer i de godt 20 AVS-lande, som har investeringsaftaler med andre EF-lande, kan opnå samme behandling som investeringerne fra disse lande. Investeringsaftalerne indeholder som hovedregel garanti mod fremtidige konfiskationer af private investeringer og indeholder garanti for ret til overførsel af eventuelle udbytter. Bestemmelsen vil bidrage til et bedre investeringsklima og vil dermed øge interessen for danske industriinvesteringer i de pågældende AVS-lande. Private investeringer spiller en større og større rolle for udviklingen i de økonomisk svage lande.

EFs samlede finansielle bistand under den anden Lomékonvention beløber sig i 5 års perioden til i alt ca. 38,7 mia danske kroner. Dette tal er man nået frem til ved dels at forhøje bistanden under den eksisterende konvention med 40 pct. for at tage hensyn til inflationen, dels at yde et tillæg for nytilkomne AVS-lande og nye aktiviteter. Den danske andel svarer til ca. 840 mill. kr., ligeledes i 5 års perioden. Danmark er i øvrigt et af de få lande, som har nået målet for den samlede u-landsbistand, nemlig 0,7 pct. af bruttonationalproduktet.

Jeg har kigget lidt på EF-landenes samlede bistand til udviklingslandene og sammenlignet tallene med andre regioners bidrag. Jeg skal gøre opmærksom på, at disse tal stammer fra Danidas årsberetning for året 1978 og vedrører kalenderåret 1977.

De europæiske Fællesskaber overførte i 1977 i alt 6,3 mia dollars eller 0,4 pct. af bruttonationalproduktet. Til sammenligning tjener, at USA overførte 4,2 mia dollars, hvilket udgjorde 0,2 pct. af BNP. USAs bidrag er således væsentligt lavere, og det er faldet stærkt fra Marshallhjælpens tid, hvor det udgjorde 2,5 pct. af BNP.

Japans bistand nåede op på 1,4 mia kr. eller 0,2 pct. af BNP. Sovjetunionens samle-